

[Ole Donner]

dette ændringsforslag, vil det medføre, at EF-pengene ikke kommer danskerne til gode. Det er jo rent vrøvl; det, der sker, er, at landbrug og fiskeri får et tilskud og resten går i statskassen, Danmark mister jo ikke nogen penge af den grund. Venstre skulle hellere koncentrere sig om at lette vilkårene for erhvervslivet i stedet for at lave alle de tiltag med moms, nedsættelse af afskrivningen fra 30 til 15 pct., forøgede kapitalkrav, mulighed for, at folk med blanke kasketter går ud og lukker små virksomheder, hvis de skylder over 50.000 kr. eller 100.000 kr. Det skulle Venstre hellere tage sig af.

Der er ingen tvivl om, at forslaget betyder en forenkling, og pengene går altså bare i statskassen på et tidligere tidspunkt, ikke spor andet.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

At hr. Stavad støtter dette forslag, kan ikke overraske nogen, og derfor vil jeg sådan set heller ikke fortsætte min diskussion med hr. Stavad. Hr. Stavad har kun fremført forventelige synspunkter, og man kan selvfølgelig kun anerkende, at det er lykkedes for hr. Stavad at finde tilslutning til sit synspunkt. Men det er altså sket med hjælp fra hr. Ole Donner, og derfor må interessen samle sig om hr. Ole Donner. Det overraskende her er ikke hr. Stavads synspunkt, for forslaget er helt i overensstemmelse med hr. Stavads tankegang. Næh, det overraskende er hr. Ole Donners standpunkt.

Hr. Ole Donner siger, at der er ikke tale om, at disse penge ikke kommer det danske samfund til gode. Det har hr. Ole Donner fuldstændig ret i. Men de kommer de offentlige kasser til gode, ikke de private erhverv, og det er det, der er det overraskende ved hr. Ole Donners standpunkt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg mener, der må foretages en lille korrektion til hr. Ole Donners indlæg. Hr. Ole Donner sagde, at det kun betyder, at pengene kommer i statskassen lidt tidligere. Det har hr. Ole Donner selvfølgelig ret i, dog med det forbehold, at når man har indrettet skattelovgivningen på den måde, som skatteministeren forsvarer, er der en ikke ubetydelig risiko for, at man

taber penge på grund af restancer, som ikke kan inddrives, fordi man udbetaler pengene skattefrit og der går 10 år, inden de bliver beskattet.

Hvis vi prøver at se på mønsteret for, hvor mange virksomheder der går ned i mellemtiden, er der en meget stor risiko for, at de penge aldrig nogen sinde kommer i statskassen. Og jeg glæder mig da over, at et meget bredt flertal her i Folketinget er enige om, at vi skal bestræbe os for at inddrive restancer ud fra den klare filosofi, at inden vi begynder at hakke på dem, som svarer enhver sit til tiden, bør vi i det mindste gøre en indsats for at hente pengene hos dem, som ikke overholder de gældende regler.

Derfor havde jeg egentlig troet, at skatteministeren ville glæde sig over, at vi her har endnu et bidrag til den buket af initiativer, som regeringen i godt samarbejde med os andre har lagt frem i Folketinget. Ud over at være en forenkling, ud over at være et logisk forslag, så er det også et godt forslag, der kan forhindre restancer og bevirke, at vi tager det største hensyn til den ærlige skatteyder, når vi lovgiver her i huset.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er selvfølgelig rigtigt, hvad hr. Stavad siger, at man har sikkerhed for, at pengene kommer i statskassen, og det bliver jeg så bebrejdet af skatteministeren. Men der er altså en stor forskel på Venstre og Fremskridtspartiet. Vi vil lette administrationen, vi vil give skattelettelser, og vi vil lette bureaukratiet for virksomhederne i modsætning til Venstre, som giver dem mere besvær, mere bureaukrati. Vi har ikke så meget imod, at pengene går i den offentlige kasse; jamen det er da udmærket, de kunne eventuelt bruges til at afdrage noget på gælden.

Sandheden er nok, at der er nogle på de store, fine adresser, som har lagt pres på Venstre i denne her sag, men det kan de ikke gøre på Fremskridtspartiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret,